

Η τεράστια ευθύνη του να είσαι Έλληνας!

Δημοσιεύτηκε στις Παρασκευή, 18 Οκτωβρίου 2013 21:36 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Αν και είναι πραγματικά αξιοθαύμαστη η στωικότητα με την οποία αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός την κρίση, θέλουμε να σταθούμε στην αλλαγή που έχει υιοθετήσει η ελληνική κοινωνία τον τελευταίο αιώνα, με αποτέλεσμα οι Έλληνες, αντί να αγωνίζονται με σθένος, πολλές φορές να προτιμούν την αυτοκτονία, όπως ο 26χρονος που πήδηξε προχθές στο κενό από τη γέφυρα του Ρίου. Και αυτό θα το πράξουμε κάνοντας μια σύντομη αναφορά στον Μακεδονικό Αγώνα, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης ενός αιώνα από την απελευθέρωση της Μακεδονίας, που τιμήσε δεόντως η εφημερίδα μας, ίσως η μόνη που το έκανε στη σύγχρονη Ελλάδα της πολλαπλής και πολυσχιδούς κρίσης!

Η αναφορά μας θα περιοριστεί στη συμβολή των Κρητών στον Μακεδονικό Αγώνα, μια που η περίπτωση τους είναι ίσως η μοναδική στην παγκόσμια Ιστορία, αφού, αν και η Κρήτη δεν ήταν απολύτως ελεύθερη, έσπευσαν να αγωνιστούν για την απελευθέρωση της Μακεδονίας.

Από τα στοιχεία που υπάρχουν γύρω από τη δράση των Κρητών στον Μακεδονικό Αγώνα προκύπτει ότι συνολικά περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες εγκατέλειψαν τις οικογένειες και τα σπίτια τους και έσπευσαν σε μια εντελώς άγνωστη γι' αυτούς και μακρινή γη, σκλαβωμένη υπό τον οθωμανικό ζυγό, για να την υπερασπιστούν κόντρα στη βουλγαρική επιβουλή. Ο λόγος ήταν ένας και μοναδικός. Η Μακεδονία ήταν ελληνική γη και έπρεπε να προστατευθεί από τη δράση των ανδρών του Βουλγαρικού Κομιτάτου, για να ακολουθήσει στη συνέχεια η απελευθέρωσή της.

Για να κινητοποιηθούν χιλιάδες άνθρωποι, χωρίς να έχουν καμία νομική υποχρέωση, όπως είναι για παράδειγμα η επιστράτευση, να εξοπλιστούν κατάλληλα με δικά τους χρήματα και να κινηθούν με δικά τους πλοία εκατοντάδες μίλια μακριά, για να αποβιβαστούν στην τουρκοκρατούμενη Μακεδονία και να θυσιάσουν τα πάντα για την προστασία της από τους Βουλγάρους και την απελευθέρωσή της από τον οθωμανικό ζυγό, έπρεπε να υπάρχουν κίνητρα ισοδύναμα με τη φωτιά.

Από τους έξι χιλιάδες εθελοντές που πολέμησαν στο Μακεδονικό Αγώνα οι μισοί ήταν Κρήτες, όπως οι δύο από τους τρεις γενικούς αρχηγούς, οι 19 από τους 82 αρχηγούς σωμάτων και οι 14 από τους 19 ιδιώτες αρχηγούς.

Από αυτούς, εκείνοι που έπεσαν στα πεδία των μαχών και έμειναν για πάντα στα χώματα για την απελευθέρωση των οποίων έχυσαν το αίμα τους, στην ιερή γη της Μακεδονίας, ήταν συνολικά 769 μάρτυρες, από τους οποίους οι 13 αρχηγοί-οπλαρχηγοί, οι 12 ομαδάρχες και οι 747 απλοί οπλίτες.

Εκτός από τους οπλαρχηγούς, για τους οποίους έχουν γραφτεί πολλά, υπήρχαν και οι απλοί άνθρωποι των χωριών της Κρήτης, που πούλησαν περιουσίες για να αγοράσουν όπλα και εγκατέλειψαν οικογένειες για να πολεμήσουν για τη Μακεδονία.

Ενας απ' αυτούς ο Γεώργιος Γαγάνης από το Ατσιπόπουλο Ρεθύμνου, ο οποίος, βλέποντας τους συγχωριανούς του να παίρνουν τον ιερό δρόμο του εθνικού αγώνα, πούλησε το μοναδικό χωράφι που είχε, αγόρασε ένα όπλο και πήγε να πολεμήσει στη Μακεδονία! Στο τέλος του Μακεδονικού Αγώνα επέστρεψε στο χωριό του δοξασμένος αλλά πάμφτωχος, για να βγάλει τα προς το ζην στο υπόλοιπο του βίου του ως διαλαλητής-τελάλης.

Φυσικά, ποτέ δεν διανοήθηκε να κεφαλαιοποιήσει τον αγώνα του, ζητώντας σύνταξη από το ελληνικό κράτος, όπως έπραξαν διάφορα καιροσκοπικά στοιχεία στη νεότερη Ιστορία της Ελλάδος, που έχουν μέρος της ευθύνης για την κατάντια της χώρας μας.

Η περίπτωση του 26χρονου και όλων εκείνων που επιλέγουν την οδό της αυτοχειρίας ως «διέξοδο» στην κρίση και η περίπτωση του νεαρού Γεώργιου Γαγάνη, που τα έδωσε όλα για την πατρίδα, θα πρέπει να προβληματίσουν κάθε Νεοέλληνα, που αναζητεί τα αίτια της πολλαπλής και πολυσχιδούς κρίσης που ταλανίζει την ιερή χώρα μας.

Εμείς απλά να σημειώσουμε ότι εάν ο κάθε πολίτης αυτής της χώρας, που απογυμνώθηκε τις τελευταίες δεκαετίες από τις παραδοσιακές αρχές και αξίες της στο όνομα του «προοδευτισμού», αναλογιστεί το μέγεθος της ευθύνης τού να είναι κανείς Έλληνας, μπορεί να αποτελέσει τη βάση του αγώνα που απαιτείται, για να βρεθεί η διέξοδος από την κρίση για την κοινωνία και τη χώρα.

Κλείνοντας, παραθέτουμε μια κρητική μαντινάδα που ιχνηλατεί και σκιαγραφεί το μεγαλείο της ψυχής και του πατριωτισμού των Κρητών του Μακεδονικού Αγώνα:

Τους Κρητικούς τους θέρπευε
η δόξα του θανάτου
με τ' αγιασμένα χώματα
τα δαφνοστέφανά του

Σάββας Καλεντερίδης

Πηγή

